

quae tamen,
 quamquam a priore distet voto,
 non tamen distat errore,
 et si dispar est negotio,
 est tamen conpar flagitio;
 et cum sit posterior tempore,
 non tamen est posterior crimine.

adeo ut,
 qui dudum languebat nimio vini haustu madefactus,
 omni cibi liquore interdicto, langueat siti arefactus:
 cum tamen,
 et si diversa sit causa languoris,
 unus tamen sit effectus desidiosi erroris.

dum scilicet,
 et illi ei ornamenta auferre suadent,
 et isti eam ornamenta adorare permovent.

qui imagines non colere sanxerunt,
 sed in ornamento ecclesiarum habere siverunt.

qui adeo suae laudis vult cummulare cacumen,
 ut per errorum notas non vereatur ecclesiasticum obtundere acumen.

et stultiloquas adinventiones abicimus:
 et non solum non suscipimus,
 verum etiam tamquam purgamenta dispicimus.

Ebenso schliesst die Einleitung mit einem Reime:

. . . nostro intellectui inpertire negaverit,
 . . . noster sermo persequi despexerit.

Alle diese Beispiele sind nur der Einleitung entnommen.
 Im folgenden führe ich noch welche an, gebe aber nur
 die Reimwörter an:

I, 5:

profluxerint populo
 instituimur apostolico.
 perpetua vita manat
 fidelium cordibus eradicat.
 interpretari nititur
 alienus esse convincitur.
 vitare appetit
 sociare contendit.
 attrahit testimonium
 captivat in adulterium.
 et eloquii venustatem
 verterunt inmanitatem.
 mulcentur candore
 terrentur ardore.